

eller – lad mig sige det bedre – hvis man vil erkende, at egoisme og altruisme oftere, end de fleste er tilbøjelige til at tro, går hånd i hånd.

Man kan godt vinde egne langsigtede og betydelige fordele ved at give personligt, individuelt, afkald på den løsning, man lige i øjeblikket og på kort sigt ville ønske sig.

I øvrigt har vi jo hørt masser af forslag her i dag – de fleste af dem gode. Vi er også blevet forsynet med et stort papir fra FN-Forbundet. Det siger jeg tak for. Også det indeholder et hav af forslag, det er et helt katalog. Jeg ville nok have sat pris på, hvis FN-Forbundet, som jeg selv er medlem af, ville have foretaget en mere præcis prioritering, men o.k., der står mange gode ting, og vi skal jo være opfyldt af mange gode ideer og intentioner alle sammen.

Det allervigtigste i sammenhængen er tålmodighed, engleblid tålmodighed. Der kan ikke indtræde det tidspunkt, hvor nogen vælter forhandlingsbordet og siger: Gider ikke mere. Der skal stor idealisme til, men man behøver bare at forestille sig, hvordan vores verden så ud, hvis vi ikke havde et FN. Så måtte vi omgående opfinde det. Og nu vi har det, så skal vi ikke gøre andet og mere – for at gøre det lidt let til sidst – end hver for sig at gøre vort bedste ved at have denne engleblide tålmodighed og idealisme, for FN er en enorm, en uerstattelig værdi for verdenssamfundet, også for hver enkelt af os.

Poul Nødgaard (DF):

Når 185 lande skal samarbejde i en verdensomspændende organisation som FN, kan man jo næsten sige sig selv, at det rent politisk bliver et ganske tungt apparat at styre. Hertil kommer så, at store dele af apparatet i FN vel næppe når op på højde med det faglige niveau, som præger nogle af de enkelte landes faste FN-repræsentationer. Ved besøg i New York har jeg konstateret, at den danske FN-ambassadør og hans stab udgør et stærkt og kompetent led i hele FN-systemet.

Forespørgselsdebattens spørgsmål lader sig ikke besvare her og nu, men de signaler, Folketingets partier sender, må man formode udenrigsministeren kan bruge, når han skal gøre sin indflydelse gældende i de kompetente organer, der behandler hele FN-organisationen og dens fremtidige struktur.

I Dansk Folkeparti forstår vi, at FN's generalsekretær Kofi Annan har sagt, at han behøver mere tid til at reformere FN end den tid, det tog

Gud at skabe verden, men til gengæld betragter vi også reformationen som en nødvendighed, før man overhovedet tænker på at give FN mere magt, sådan som det er SF's mening med forespørgselsdebatten her i dag.

FN bør først og fremmest arbejde for opnåelse af fredelig sameksistens medlemslandene imellem samt sikre, at verden hurtigt og effektivt kan hjælpe mennesker i nød på grund af borgerkrige, hungerskatastrofer, jordskælv osv.

Står det til Dansk Folkeparti, skal FN også koordinere verdens indsats ved at hjælpe flygtninge i nød. Indsatsen bør først og fremmest ydes i eller tæt ved de enkelte lande, hvor flygtningene kommer fra. Flygtninge bør derfor leve i lejre, indtil det eventuelt kan blive nødvendigt at sende flygtninge til modtagerlande. Det skal alt sammen være bestemt af FN-systemet.

FN skal have befolkningens bevågenhed, og dette kan næppe siges at være tilfældet på nuværende tidspunkt. Her synes jeg, at de enkelte lande i højere grad bør profilere FN-systemet, også ved at give pressen mere information om, hvordan dette vidtspændende arbejde i virkeligheden foregår, med andre ord at gøre FN mere levende i befolkningens øjne.

At FN har problemer, der skal løses, er åbenbart for enhver, idet USA jo blokerede for en ny embedsperiode for den siddende generalsekretær. Det kan der være flere årsager til, men den officielle begrundelse var, at FN ikke havde fået de nødvendige reformer. USA's gæld hænger jo i høj grad sammen med, at USA vil gennemtvinge de ønskede reformer af et stift system. Man kan så diskutere, om USA's handlemåde er rigtig. Hvis dispositionerne betyder en lammelse af aktiviteterne i FN, så er det ganske betænkeligt, hvad der foregår med disse store gældsposter.

I Dansk Folkeparti følger vi naturligvis med stor bevågenhed de mange arbejdsområder, de 185 lande beskæftiger sig med. Et af disse arbejdsområder bør og skal altid have en fremtrædende placering, nemlig menneskerettighederne. Det er faktisk tæt på at være uforståeligt, at menneskerettighederne i vor oplyste tid stadig i kraftig grad trædes under fode. Her burde FN have sanktionsmuligheder, men når en del af medlemslandene ikke ratificerer konventionerne på området, kan man jo konstatere, at der er lang vej endnu, inden FN fungerer optimalt.

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti støtter vores fortsatte medlemskab af FN, men mener, at FN bør reformeres drastisk, ligesom vi ikke er ukritiske tilhængere af enhver